

Bemærkninger, der ere fremkomne navnlig fra den ærede Ordfører ved Nabningen af denne Behandling, har jeg kun meget Lidt at bemærke. Der, er jo opnaaet en fuldstændig Enighed, kan jeg gjerne sige, mellem det ærede Udvalg og Justitsministeren angaaende den Lov, der for Diebliffet er under Forhandling. Der er kun stillet et Ændringsforslag af Udvalget med Hensyn til § 7, som nu har været omhandlet af de to sidste ærede Talere. Hvad dette Ændringsforslag angaar, gaar det jo ud paa noget at forandre de Forordringer, der er Tale om midlertidig at stille til Personer, der skulle kunne overtage Førelsen af Damp-Passagerfartøier, og det ærede Udvalgs Forslag gaar navnlig ud paa noget at mildne de Forordringer, der i den Henseende ere stillede i Regjeringens Forslags § 7. Hvad dette Punkt angaar, tillader jeg mig at gjenkalde i det ærede Things Erindring, at Forordringen, saaledes som den er opstillet i den Henseende i Lovforslagets § 7, er i Overensstemmelse med tidligere Udtalelser fra Udvalg, der have været nedsatte i foregaaende Samlinger af det ærede Thing. Naar imidlertid det nærværende Udvalg har troet af de Hensyn, der bleve fremsførte af den ærede sidste Taler, at gjøre rigtigst i at nedsette disse Forordringer noget eller i alt Fald at udslyde Drøftelsen af, hvilke Forordringer der rettest bør stilles, til et senere Tidspunkt, idet Drøftelsen naturligen vil ligge for under Overveielse af et andet Lovforslag, der foreligger for det høie Thing, da kan jeg efter den Stilling, jeg i det Hele har indtaget til Sagen paa dette Punkt, selvfølgelig ikke have noget Bæsenligt eller Afgjørende derimod at indvende. Jeg negter ikke, at jeg skulde være tilbøjelig til i og for sig at anse det for ønskeligt, at de paagjældende Mænd foruden den theoretiske Indsigt, tillige medbragte nogen Erfaring navnlig paa det Omraade, her er Spørgsmaal om; men hvad der fornemmelig er mig magtpaaliggende, er, at denne Lov, der saalænge har været under Forhandling, nu ikke længere forhindres i at udkomme, og for saa vidt det viser sig, at der er Tvivl eller Uenighed tilfede mellem ærede Medlemmer af dette Thing og navnlig ærede Medlemmer af Udvalget om, hvorledes dette Punkt rettest ordnes, vilde jeg anse det for at være det Helbigste og Ønskeligste, at man udsatte den nærmere Overveielse angaaende dette Spørgsmaal til Behandlingen af den Lov, hvor dette Spørgsmaals nærmere Overveielse naturlig hører hjemme. I det Lovforslag, der er indkommet her til Thinget fra Landsthinget, nemlig angaaende Tillæg til Lov om Søneringen, findes jo en Paragraf, som foreskriver de Regler, der midlertidig skulle gjælde, indtil den paagjældende Lov træder i Kraft, hvilket ifølge det Lovforslag, som foreligger for det ærede Thing, først skal ske fra 1ste April 1876. Ved Behandlingen af denne sidst omtalte Lov vil der blive tilstrækkelig Leilighed til at komme ind

paa dette Spørgsmaal, og jeg anser det ikke for at være af nogen fynderlig praktisk Betydning, hvorledes man for den korte Overgangsperiodes Vedkommende vil ordne det her omhandlede Punkt. Jeg kan endog saa i og for sig finde det ganske billigt, om man i Overgangsperioden stiller sine Forordringer saa lempeligt som muligt, og forsaavidt det maasse maatte have været ærede Medlemmer noget paafaldende ved at sammenholde Udvalgets Forslag til § 7 med § 11 i det af mig tidligere nævnte Lovforslag om Tillæg til Lovene om Sønering af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863, at dette sidste Lovforslag opstiller Bestemmelser, som falde sammen med Lovforslagets § 7, der forsaavidt ere strengere, og forsaavidt ærede Medlemmer fremdeles maatte mene, at det vilde være noget besynderligt, om man i den Henseende vilde opstille muligt forskellige Forordringer i to Love, der omtrent samtidig maatte udgaa fra den lovgivende Magt, da vil jeg dertil bemærke, for det Første, at der jo er en Mulighed for, at man kan komme til at gjøre Forandringer i den omtalte § 11 i det andet Lovforslag, inden det forlader Repræsentationen, men dernæst, selv under den Forudsætning, at man til Syvende og sidst kom til at vedtage § 11 i det nævnte Lovforslag uforandret, som det er kommet fra det andet Thing, vilde det efter min Opfattelse ikke en Gang være nogen Modsigelse, om man stillede Forordningerne lavere i den nærmeste Tid efter denne Lovs Ikrafttræden, som handler om Førelsen af Damppassagerfartøier, og først efterhaanden stillede Forordningerne noget strengere; thi det vil naturligvis nærmest blive i den førstkommande Tid, at der maasse kunde blive Banfæligheder ved at fyldestgjøre de strengere Forordringer. Jeg skal forsaavidt for mit Vedkommende erklære, at jeg meget vel kan føle mig tilfreds ved Vedtagelsen af Udvalgets Forslag til § 7. Jeg forudsætter imidlertid, at det betragtes som en Helhed, og at navnlig ogsaa den Forordning, som omhandles i den anden Del eller det andet Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 1, bliver vedtaget. Det ærede Thing vil have set, at jeg har tilladt mig at stille et Par Ændringsforslag, som bleve ledsgagede af den ærede Ordfører med en anbefaling. Det vil være let at se, at det første af disse gaar ud paa at lette de Forordringer, som stilles for, at et fra Udlandet her indført Damppassagerfartøi kan blive fritaget for den Underjøgelse, som ellers i Almindelighed skal foretages. Lovforslaget fordrer i den Henseende, for at Trykprøven kunde bortfalde, at der skulde foreligge Attesten om stedfundne Underjøgelse, udstedte fra vedkommende danske Konsuler. Man er imidlertid bleven opmærksom paa, at denne Bestemmelse kan føre til praktiske Banfæligheder, da der ikke overalt just findes danske Konsuler, og i alt Fald vil det være lettere for Vedkommende, naar Attesten kan produceres fra den paagjældende Dyrighedsperson paa Stedet, som er